

- რატომ მართ ღმერთი შექმნიდა ადამიანს, სრულ-მცოდნე რომ ეს ადამიანი ჯოჯოხეთში 'წავა'?

უწინარესი, ჩვენ ვიცით, რომ ღმერთი კარგია კარგობაში. იგი გვიცნობს და ვუყვარვართ ნებისმიერზე მეტად და ის ყოველთვის ქმედობს ჩვენთვის საუკეთესოს განზრახვით ჩვენი თავისუფალი ნების გათვალისწინებით.

ახლა, ჩვენ არ ვიცით ზუსტობა ჯოჯოხეთისა; ჩვენ არ ვიცით ბევრი რამ.

ჩვენ ვიცით, რომ არც ამ სამყაროში ნურც მომავალ სამყაროში*{იგულისხმება, გარდაცვალების შემდგომი; არა - ახალი ქმნილება}, უნდა მიტევებულ იყოს გმობა სულიწმიდისა; და, ახლა, მართ გმობა არის მოუნანიებლობა.

ახლა, ტარტაროსი და ჯოჯოხეთი მართ ნამდვილნი არნ. და გათვალისწინებით ჩვენი ცოდნის, თუ ვიტყვით, ერთი წავა ჯოჯოხეთში, ეგ ნიშნავს, ერთი უარსა-უყოფს საკუთარ ჭეშმარიტ, უნაკლო, მიღმა-ყოვლად-მყვარებ მამას, მიუხედავად შეძენისა ცოდნისა მართ ჭეშმარიტებისა, და ასეთი ცნობიერებით არ მოინანიებს. - ეს უაზრობაა, თუმცა თუ იქნება მამ, მაშინ რაც არის ჯოჯოხეთი, იქნება მათდა საუკეთესოს განზრახვით.

რამეთუ ყოველმა შესცოდა და დაშორდა დიდებას ღვთისა; არავინ არს მართალ, არცა ერთ; თუმცა აპატიე და შენი მამა სამოთხეში გაპატიებს, აჩვენე მოწყალება და მოწყალება შენდა ნაჩვენები იქნება. ღმერთი ღმერთია; იგი არს შენი პასუხი.